

ВАРТОВА БАШТА

Вістник Присутности Христа

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагромадять порамок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
VOL. LII. МІСЯЧНИК № 1
Січень, (January) 1931

ЗМІСТ:

НАГОРОДА	4
Начет	4
Знак	5
Щик Царства	6
СТЕЖКИ ПРАВДИ	9
МІЛІОНИ МУСЯТЬ ЧУТИ ЄВАНГЕЛІЮ	11
ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ	13
ТЕКСТИ НА ОСРІЧЕННЯ	15
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ	16

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мій далоуб.“ — Авакум 2:1.

WILEY

На землі переполох народів: у заколоні; як зареве море та флілі [взбурені, невдоволені м.д.]. І омертвіють люди від страху та дожидаючи того що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросяйтесь і візьмійте гаси ваші, радуйтеся, бо наближилось викунення ваше. — Євангелі: Маттея 24:23, Марк 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоба допомогти людям зрозуміти Божу ілюзію. Він поміщує матеріял для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад уроки подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідні і поучаючі матеріял до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть незмінно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного дослідження кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомовного Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечности і не поміщує біжких пересовальних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одиний справедливий Бог, сотворитель неба і землі і перебуваючий од віків до віків; що Лавос був печатком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамов гріх усі люди прийняли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб ніг стати Відкупителем людей; що Він дав своє життя за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що хісія церкви є ступати слідами П Господа Ісуса Христа, прибрежуватися на подобі Його, давати свідчення о імені і плані Єгови Бога, і остатою небу ч прославленою з Ісусом Христом в його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „маслину Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКИНЧИЕСЯ; що Господь Ісус повернувся і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїй царстві приверне людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухати, отримають вічне життя і щастя.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

Published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Прогнені адресовати в кождім разі на Товариство.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно вносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажаючі його читати, вислаємо даром, если о се попросят.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

НОВА КНИЖОЧКА

Таксамо нова книжочка вийшла з друку, котрої назва є, **ВІЙНА ЧИ МІР, ЦЮ?** Має 64 сторін, прикрасно кольоровані вічка, і з інтересними малюнками. Ціна лише 10ц. В Америці, замовлення шліть до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

В Канаді, до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
38-40 Irwin Ave., Toronto, Ontario, Canada.

РАДІО ПРОГРАМИ В РОСИЙСЬКІЙ МОВІ

Всім інтересуючимся даємо знати, що будуть давані програми в Російській мові щодругої неділі кождого місяця, в другій годині по полудню, через Радіо Станцію W-B-A-X 1210 Kl. Wilkes-Barre Penna.

Всіх є запрошено наставляти свої радія і слухати сих вігчтів. Вігчтити будуть поучаючі як рівнож і вельми інтересні.

НОВА КНИЖКА

З великою приємністю повідомляємо всіх читачів **ВАРТОВОЇ БАШТИ** що вже вийшла з друку нова книжка під іменним

СОТВОРЕННЄ

Ся книжка є в синьо-золотяній справі, з золотими витисками. Має 396 сторін, і ілюстрована з кольорованими образцями. Ціна з пересмаком, денебудь, лише 50ц.

В Америці, замовлення шліть до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

В Канаді, до:

Watch Tower Bible and Tract Society,
38-40 Irwin Ave., Toronto, Ontario, Canada.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. III.

Січень 1, 1931

№ 1

Нагорода

«Біжу до мести по нагороду вишнього покликку Божого в Христі Ісусі.» — Филиппи 3:14.

ЕГОВА дає нагороду лише тому, хто виконує Його волю. Се значить, що все мусить виконуватися законно. Порушаюча мотива до діяльності мутить бути несамолюбна любов. Всі, що отримують нагороду високого покликання, мусять поводитися після закону. Се закінчення можна вповні доказати патхненними словами апостола: „Хоч же й бореться, не заслужить вінця, коли не законно бореться.” (2 Тимотея 2:5) Слова Ісуса роблять ясну різницю між тими, що роблять беззаконня, а тими, що стараються ходити законно. Сі обидві класі були покликані до високого покликку і є в лінії до царства. — Маттєя 13:14-13.

ШО СЕ ЗНАЧИТЬ?

Се є дуже важна річ зрозуміти, що значить покликання і що значить нагорода. Церква тепер меніше бачить чим колись, що Божий замір від почину був установити царство, котреб цілковито оправдало Його імя. Поклик значить запрошення до царства котре то царство оправдає імя Егова. Ісус був первий покликаний до царства по сім як Він був сплоджений в Йордані. Інші члени були покликані по сім, як вони були народжені синами Божими. Той високий поклик є запрошення до царства, престіл котрого є в небі. Лише духові сотворіння можуть бути покликані до того становиська, тому що ніхто инший не може отримати покликку, і се є певно, що Бог нікого не покликавби, если хтось не може прийняти його. Окрім Ісуса, найперший раз довідалися про високий поклик ученики Ісуса, коли Він сказав до них: „І я завітую вам, як завітував мені Отець мій царство, щоб іти й пили за столом у царстві моєму, і сиділи на престолах, судячи дванадцять родів Ізраїлевих.” (Луки 22:29,30) Отже високий поклик є то місце або позиція в царстві Егова.

Нагорода буде дана для того (тіла або класи), хто ходить законно і хто побідить. (1 Кор. 9:2) Много є званих аче мало вибраних. Де-котрі відповідали на поклик і є в лінії до царства, але вони не побідають, тому що вони не поступають законно. Хто не біжить законно, той не може бути увінчаний. Нагорода є то вінця життя, котрий має бути ланий покликаний

класі що старається поступати законно, і є вірна і правдива аж до смерти. До тих Ісус сказав: „Будь вірний аж до смерти а дам тобі вінця життя.” (Одкриття 2:10) Слова Павла і Ісусові доказують, що щоби покликаний виправ, то він мусить бути законним, себто так сказати, він мусить іти дорогою назначеною Господом. Лише вірні послідувателі Ісуса Христа йдуть тим шляхом. Вони є названі „вибрани Божі” і про них є написано: „Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що, по великій своїй милості, знов породив нас на впованне живе воскресення Ісуса Христовим із мертвих, до насліддя нетлінного і непорочного, що не зовяне на небесах про вас, котрі силою Божою стережені пробуваєте через віру, на спасення, готове явитись останього часу.” — 1 Пет. 1:3-5.

Вірні будуть побідниками. І сі отримають нагороду і будуть сидіти на престолах з Христом в Його царстві і отримають вінця безсмертності. (Одкр. 3:21) Отже нагорода буде дана вірним а нікому иншому.

ВИСВІТЛЕНІ

Великі і дорогі обітниці високого покликання, котрі Бог дав церкві через Ісуса Христа і його апостолів були через довгий час заховані під сміттям фальшивой науки духовенства, котрі то фальшиві науки були натхнені Дияволом. Протягом періоду церкви представленого через пророка Ілію, великі правди щодо високого покликання були привернені церкві так як се Ісус предсказав. (Маттея 17:11) Привернення правд для церкви було поступенне, і чим більше Господь висвічував сі правди для церкви, тим більше вона оцінювала їх.

У тім періоді привернення правди посвячені Господу лобачили, що Егова обіцяв благословити всі племена землі через насіння Авраамове і що люди чекають на то насіння і на ті благословенства, хотяй несвідомо. Се привернення пришло в Божім назначенім часі і вірні лобачили многі помилки духовенства котрі вс через довгий час науачало. Вірні зачали пізнавати, що царство Боже буде установлене для користі Його сотворінь, а і ловно для чоловіка. Вони зрозуміли значіння пекла зрозуміли

велику жертву викупу через що всі зможуть отримати нагоду дістати життя.

* Сі правди Божий нарід отримав яко наказ, щоб вони зробили свій вибір і покликання певне до місця Божої ласки, щоб їм царювати з Христом і благословити людство взагалі. Ся висока позиція була поставлена перед ними, вартість котрої не можна порівнати з нічим іншим. Правди, які вони зрозуміли найлучше, були сі: Спасення цілого світа через великий викуп жертви і велика робота примирення у котрій будуть брати участь покликані. На сі правди головню звернули уваги посвячені в більшій мірі чим на всі інші. Ся ясна різниця між спасенням світа а спасенням церкви помогла побачити для народжених духом, що вони мусять в якийсь спосіб розлучитися від світа. Можна було ясно бачити, що ті покликані до високого покликку мали бути посвячені так як Ісус був посвячений. Відлучення від світа вони зрозуміли, що всякі права і привелсі приналежні до людської природи треба було відкинути і нове сотворіння мусіло жити побожно, сподіючись, що сим чином нове сотворіння дійде до совершенности і за се дістане позицію чести з Ісусом Христом в правлінню над світом.

* Правдава ціль царства тоді не була ще зрозуміта. Посвячені тоді думали, що спасення сотворіння було найважнішою річею. Зкопечности таке думання запровадило многих до самолюбства. Уявляючи собі таку нагороду, многі стали горді. Вони величались тим, що їх позиція буде висша чим других.

* Посвячені нильно розказували тим хто хотів слухати їх, про другий прихід Христа і Його царство, і про благословенства і як треба обігатися о нагороду високого покликання. Віруючи, що в номінальних церквах зн. ходилися всі ті, котрих Бог бажав забрати до неба, для тої причини через якийсь час нарід Божий глосив вість о царстві виключно для членів номінальних церков. Се вони робили головню для того, що сподівались, що Бог хоче дістати людей до неба і ужити їх для давання життя рещта людству. Ті посвячені, що розносили вість правди іншим, уважалися за ангелів, котрі збирали ишеницю до Господнього г. мна. Дуже часто ті, що робили сю роботу, говорили з великою приємністю і радістю: „Нині я знайшов дійсний колос ишениці.“

* Сі слова тут наводимо не для критики, а для того, щоби показати як Боже світло поступенно відкривало Його заміри для посвячених, і тепер з Його ласки ми бачимо сі заміри яснійше чим тоді, коли ми прийшли до правди. Хто ходить у світлі має причину радуватись, тому що йому дозволено мати співнаслідство з Господом після Його обітниць.

НАМЕТ

¹¹ *Намет Тінями* був даний церкві для студіювання, що і, принесло багато добра многим, а шкоди иншим. Наука тіней коли властиво зрозуміти дає поміч і силу для дійсно посвячених Господу. Вона показала ясну різницю між тими, що отримують небесну славу, а тими, що будуть привернені до життя на землі. Безсумніву, що се була воля Божа вчитися з намету тіней і їх церемонії для духового священства, щоб очистити себе від усякої нечистоти і удосконалити святість в страсі Божім. (2 Коринтян 7:1) Та дехто мильно заключив, що се означувало виробляти собі характер і сим чином приготовити себе царювати з Христом. Невластиве вирозуміння що значить світ, привело многих до мильного заключення. Задля довгого студіювання *Намету Тіней*, декотрі прийшли до заключення, що Бог бажает, щоб вони заперли себе в тайнім місці і роздумували і розвивали „овочі ласки і духа“ аж поки вони будуть забрані до неба. Тут ми робимо натиск, що тоді головна думка була, щоби дістатися до неба і управляти світом. Декотрі ще і нині є в таким стані і не розуміють Божого заміру в установленню свого царства, і для того вони не навчилися дійсної лекції, яку намет в пустині навчає.

¹² Що Бог не перешкодив пробі прийти на церкву відносно *Намету Тіней*, то се є ясно. Він позволив на сю пробу, щоби явились вірні. Сю думку можна поперти словами апостола, які він сказав в листі 1 Корин. 11:19: „Треба бо й ересям між вами бути, щоб вірні між вами явились.“ Сатана поміг декотрим дістати невластиве вирозуміння справи, тому що вони були порушені невластивою мотивою до кроку який вони взяли. Треба мати на увазі, що в той час, коли церква студіювала *Намет Тінями*, Сатана ще не був скинутий з неба. Тоді він постійно обвинувачував братів, і спевністю уживав ріжгородних метод, щоби звести їх а головню тих, що поводилися невластивим духом. Мотива або стан серця є дуже важна річ, і се ми бачимо чим раз яснійше як ми поступаємо вперед.

¹³ Безсумніву, *Намет Тіней* порушив братів до дискусії більше чим яка инша правда. Тисячі годни перейшло на дискусії про ріжні подрібні річи в наметі, і ріжні пусті припущення були роблені, щоби показати типіше значіння їх, під час коли більше важні лекції були недоглянені або понехані. Декотрі провочарі церкви спеціяльно научали *Намет Тіней* і показували много гордості з того. Студіюючи подрібно намет, і кладучи велику вагу на се, многі повірили, що жожа ціль відносно них була, щоб вони відлучилися і виробляли собі характер котрий би був відповідний до неба. Господь предвидів і

предсказав, що декотрі з них з поверховною побожностю „похилють наче тростина голову свою” а інші знову стали зарозумілі. (Ісаї 58: 5; Римляни 12:16) Це була штука противника, і много шкоди вийшло з мильного зрозуміння намету. Будучи порушені самолюбним бажанням, многи виставили себе на отвертий атак ворога. Певно, що тут не можна винувати намету ані книжки *Намету Тіней*. Ошибка була в серцях тих, що студіювали його в тій цілі, щоби оправдати свій напрям ділання, недобачуючи Божого заміру в покликанню їх до високого поклику.

11 Та вірні взяли инший напрям. Дякуючи Богу за блаженні правди які знаходяться в наметі, вони старалися служити Богу яко правдиві підсвятищенники. Вони берегли своїх сердець пильно і старалися чинити то, що би принесло честь і славу Богу Єгови. Вони не думали про себе. Вони відчували свою упавність і негідність Божих ласк і що вони не можуть зробити себе совершенними. Вони побачили, що виробити собі „совершенний характер” є неможливо; але так як Павло, вповаючи на Бога котрий зачав в них добру роботу і котрий зможе привести її до кінця, вони з покорою і з любовю старалися пізнати і чинити волю Богу. Їх порушаюча мотива до діяльності була добра, отже вони були наче слуга, що глядять за рукою свого пана, так і вони гляділи за провідінням Господним, щоби пізнати яка Його воля була відносно них. (Псалма 123:2) Сі побачили, що намет тіней був образом великої офіри, за гріх о яку постарався Бог за гріхи людські через жертву Ісуса Христа і за се вони дали славу Богу, показуючи щире бажання служити Йому несамолюбно.

12 Та декотрі прийняли правду але не прийняли любови правди. (2 Сол. 2:10) Вони прийняли знання правди в душі самолюбним і писання ясно показує, що вони не осягнуть вінця нагороди. Саме знання правди не є жадним доказом, що хто посідає його, той буде в царстві. Если хтось гордиться тим, що його знання Біблії є більше чим його ближнього, такий уважає себе за щось великого, бо думає про себе висше чим повинен думати, і сям доказує, що він не прийняв правди з любови. З бігом часу прийде на нього підступ і він впаде під вплив його і повірить брехні радше чим правді.

ПРОБА

13 Прихід Господа до Його храму і Його зібрання вірних до Нього, зазначило велику пробу. В тім то часі Він засів до переправлювання і дав ясну правду і відділює самолюбних від тих, що мають властивого духа.

14 Господь відкрив ясну цілі установлення Божого царства, і тепер вірні і покірні, бачуть, що

ся головна цілі є оправдання Слова і імя Єгови.

15 Вони бачуть, що цілі помазанників на землі є давати свідоцтво, що Бог є Всевишній; що світ скінчився, і що прийшов час на установлення справедливости і що після Господнього приказу, ся радісна новина має голоситися світу яко свідоцтво. Сі покликані і вибрані тепер мусять бути сими правдивими і вірними свідками. Вірні бачуть, що вони мають очистити себе від усякої нечистоти тіла і духа і мати звершену святість в страсі Божім, і вони бачуть, що се значить більше особиста чистота. Вони бачуть, що безріжниця, що вони роблять, вони не можуть зробити себе совершенними. Вони ясно бачуть, що святість значить цілковите посвячення у виконуванию Його волі, і що виконувати Його волю значить бути послужними до Його заповідей. Сі то власне становлять видимою частю Божої організації на землі, котру задля вигоди називаємо „Товариство”. Многі ж жуть думати про себе, що вони становлять частю того Товариства, але в дійности се відноситься лише до дійсного посвячення Господу. Їх можна пізнати по овочах, які вони приносять; і овоч, який вони приносять, се овоч Божий, а не овоч жадного чоловіка.

16 Інші знов кажуть, що вони є в правді і відлучилися в ріжні громади і відважно голосять, що Господь відкинув Товариство. Сі громади не мають порозуміння між собою ані єдности, окрім сього, що вони противляться Товариству і роботі яку воно виконує яко свідоцтво для Божого імя і царства. Сатана противиться Товариству і його роботі і старається знищити тих, що мають свідчення Ісуса Христа. (Одкр. 12:17) Він уживає ріжних знарядів, щоби осягнути свою цілі. Сі ріжні малі громади згадані тут тепер стараються зробити плян, щоби шкодити Товариству і його роботі. В той самий час вони кажуть, що вони обігаються о нагороду високого поклику. Вони учать, що до знаку звершеної любови можна дійти добічи від точки до точки, і що сей біг називається „вироблення характеру”. Вони пояснюють слова апостола, що мета або знак вироблення характеру є звершена любов, і що коли вони дістануться до тої точки, тоді вони мусять стояти і чекати аж будуть забрані до неба. Се певним є, що вони мають мильне вирозуміння слів апостола до Филипьян 3:14.

ЗНАК

17 Жадне писання не запевнює закінчення, що згадана мета апостола в листі до Филипьян 3:14 відноситься до звершеної любови, і що до того знаку можна дійти через чотири стопні або, чотири знаки. Звершена любов значить цікавите відданя Богу. Певно, що Павло мав звершенну любов до Бога від коли він за

чав голосити євангелію для поган. Господь не був би вислав його і поручив йому се велике післаництво до поган, если б він не був цілковито відданий Богу. Кільканадцять років пізнійше, по сім, як він переніс всякого рода переслідування задля своєї вірности до Бога, він писав сі слова: „Боротьбою доброю я боровся, дорогу скінчив, віри додержав. На останок готувиться мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, правдивий суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення його.” (2 Тим. 4:7,8) В сих словах нема ані згадки, щоб він і трюбляв собі совершенний характер і що він дійшов до знаку совершенної любови і по тім чекав аж буде забраний до неба. Що він сказав, то се, що він йшов назначеною йому дорогою Господом, і вірно боровся по стороні правди, і що він знав, що Господь мав для нього нагороду високого покликання, котру він отримає у своїм часі. Він скінчив роботу, котру Бог поручив йому, і за його вірність він отримав вінець життя.

²¹ Сей текст в листі до Фидипіян відносно знаху був пояснений так: Що коли хто є сплоджений з духа св., той зачинає обігатись о нагороду високого поклику в небі; що так як тасьма положена на дорозі перегонів яко знак мети, так Християнин бачить свою мету, що є совершенна любов; що він перше біжить до першої точки, потім до другої, до третьої а нарешті він приходить до четвертої, т.е. до того знаку і там його характер випробований і відтак взятий до неба. Таке пояснення є мильне і не є поперте писаннями. Павло сказав, що він йшов дорогою назначеною йому Господом аж до кінця, і що за се, що він був вірний у виконуванні своєї задачі, він отримав нагороду високого поклику.

²² Той текст після *Діалота* звучить: „Я бігчү після знака по нагороду високого покликання Божого в Христі Ісусі.” Ся думка апостола є висказана досить ясно. Він не розуміє, що послідувателю Христа біжить до мети, але його слова означують, що дорога діяльности є вимірена або визначена щоби бічи законно і чинити волю Божу. Ся лінія є вимірена від почину дороги Християнина аж до часу його смерти, і та дорога є визначена самим Господом. Се є та сама лінія або дорога котрою йшов Ісус і котру Він описує, коли каже: „Если хто хоче йти в слід за мною, нехай відрічється себе, і воле хрест свій і йде вслід за мною.” Петро каже: „На се бо ви покликани, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами.” (1 Петра 2:21) Всякий, хто був приведений до угоди о царство, мусить йти тією дорогою. Коли нове сотворіння відповість на поклик, тоді воно є взяте в угоду о царство і тоді воно стає до бігу і мусить йти законно аж до кінця, котрий то кінець

прийде аж при смерти. Той великий поклик є запрошення до царства. Нагорода є вінець життя, а знак се є дорога діяльности котрою мусить поступати той, хто хоче дістатися до царства.

ЦІЛЬ ЦАРСТВА

²³ Ціль царства Божого є, щоби цілковито оправдати Слово і імя Боже. Всякі інші річи, що тичаться до царства, є додаткові. Бог дав своє слово, що Він виведе насіння котре буде непохитно триматися дороги вірности і що то насіння знищить зло на світі і установить справедливість. Сатана виразно заявив, що Бог не може зробити сього, і сим він кинув ганьбу на Боже імя. Отже Сатана сим нарушив питання котре мусить у своїм часі рішити. Щоби довершити своєї ціли, Бог вислав Ісуса на землю яко свого представителя і свідка. Його наука і післаництво були так ясні і виразні, які Він отримав від свого Отця, що Він сказав: „Моя наука не єсть моя, а Послашого мене.” (Йоана 7:16) „Бо я не від себе глаголав, а пославший мене Отець, Він мені заповіди дав, що промовляти і що глаголати.” (Йоана 12:49) „Не можу я робити від себе нічого.” (Йоана 5:30) Сі писання показують, що Бог Єгова визначив Ісусу дорогу якою Він мусів йти. І знову Ісус сказав: „Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоби свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу.” (Йоана 18:37) Ісус освітив дорогу, і хто хоче отримати вінець життя той мусить подорожувати тою самою дорогою а не иншою.

²⁴ Юда отримав правду від Христа, і стався сном погібелі, тому що він не прийняв любови правди. Його мотива або стан серця був злий і се була причина його упадку. Тому що одинадцять інших учеників прийняли любов правди і були вірні Ісусу, тому Він узяв їх в угоду о царство. Многі є покликани до царства і відповіли на поклик; але маленьке число є вибране, тому що вони не прийняли любови правди. Хто робить натиск на конечність вироблення свого характеру щоби піти до неба і царювати, той цілковито уневажнює Божий замір в покликанні його і хоче робити то, що писання показує, що він не може зробити.

²⁵ Ісус є дорога, правда і життя. (Йоана 14:6) Отже він є дорога і правда до царства. Ніхто не може там увійти, хто не буде йти тою дорогою, яку Бог визначив для Ісуса. Если який чоловік хоче увійти иншими дверима, той є злодій і розбійник, про котрого говорить Ісус. Ісус нічого не сказав, що до царства можна дістатися через вироблення характеру. Хто думає дістатися до царства Божого через відлучення себе від Божої організації і Богом назначеної дороги і виробити собі совершенний характер, щоби зробити себе відповідним до царства, той

є страшно ошуканий, і се що найменше можна сказати. Такі стараються увійти в царство іншою дорогою чим тою, що назначив Бог; тому Ісус сказав: „Хто не ввійде дверима в кошару, а перелазить де инде, той злодій і розбійник.“ (Йоана 10:1) Сатана загарбав силу і власть і почесть в неправний спосіб. Писання виразно каже, що злодії і захланники не наслідять вічного життя, ані не увійдуть в царство небесне. — Еремії 51:13,18; 1 Коринтян 6:10.

“Бог дав Ісусу титул „Вірний і правдивий Свідок“, не тому що Ісус виробляв характер, але тому що Ісус був цілковито вірний у виконуванні своєї місії яку поручив Йому Єгова. Ісус був все-совершений. Він отримав велику нагороду за свою вірність. (Филипян 2:5-11) Бог дав Павлові приставництво або поручення, а іменно, проповідувати євангелію царства Божого, а головню нести вість поганам. Він каже, що він мусів робити ту роботу охоче і вірно, если він мав отримати нагороду. (1 Корин. 9:17) Він мусів точно ступати слідами Ісуса і мусів бути свідком для Бога і Христа. Се був законний спосіб, яким він ухвалив в царство. Він також подає аргументи щодо певного напрямку, який мусить взяти вірний, щоб йому отримати вінець. „Оце ж я так біжу, не якби на непевне; подвизаюсь так, не як би повітте (вітер) бючи. А морю тіло мое і підневолюю, щоб, іншим проповідуючи, самому иноді не бути відкинений.“ — 1 Корин. 9:26,27.

“Павло не старався виробляти собі велике ім'я між людьми. Він не піддався бажанням тіла, щоби отримати похвалу від людей і щоби вони говорили про нього: „Що за гарний характер має Павло!“ Він не хотів дати себе ошукати, що він мусів прибирати побожний вигляд, щоби сим чином спонукати інших прийняти правду. Він не ступав на непевний шлях. Він не бив повітря. Хто бє повітря ошукує себе і ошукує інших, але він не може ошукати Господа. Дехто може думати, що його думки і діла є цілковито чисті і святі, але в той самий час вони можуть бути гидотою в очах Божих, тому що він думає про себе високо, с.т. який він є могучий, добрий і сильний і як вельми пожаданий в небі. Павло заявив, що він зачав перегони тою дорогою, яку Господь визначив йому і що він контролював себе, щоби всіма своїми силами виконувати волю Божу.

“Подібний аргумент він подав у своїм листі до Тимотея, коли писав: „Що чув еси від мене многими свідками, те передай вірним людям, котрі способні будуть і інших навчати.“ (2 Тим. 2:2) Сі слова указують, що напрям вимірний для Християнина приносить докір, але як Господь йшов нею і був докорений так й слуга мусить бути докорений. Тоді апостол каже, що чоловік, увійшовши в угоду з Богом, і маючи

дійсну нагоду виграти біг, такий не мішається в інші справи, але є сліпий на все окрім волі Божої, і прикладає всякі старання угодити Господу, і що він мусить йти законно тою дорогою, если він хоче бути увінчаним. „Ніхто ж, воїном будши, не мішається в справи життя (сього), щоб угодити тому, хто вибрав його воїном. Хоч же хто й бориться, не заслужить вінця, коли не законно бороти меться.“ (2 Тим. 2:4,5) Таке цілковите відданнє Богу показує совершеним любов до Бога. Се є чистий стан серця і цілковите відданнє Єгови.

“Павло зачав свій біг визначений Господом кільканадцять років перед тим, ним він писав сей лист до филипян, над котрим ми тепер застановляємось. Він доказав свою совершенну любов протягом цілої своєї місії, тому що він цілковито стояв по стороні Бога і не вагався голосити цілу правду всякого часу. (Діян. 20:27) Він писав свій лист до филипян, котрих він вельми любив. Він давав їм пораду, і його пораду повинні всі посвячені прийняти. Його аргумент можна переказати так: „Браття, задля Помазаника я ставив всі річи на землі, і сю страту я вважаю за ніщо. Я знаю, що я не можу бути в царстві задля моєї власної праведности, але я мушу дійти там задля віри моєї в Христа і вірности у виконання моєї угоди. Мое велике бажання є приподобитися смерті Ісуса Христа і через се стати учасником його воскресення. Бог покликав мене до життя і до свого царства, і тепер я стараюсь законно дістатися до царства Христового. Я ще не діставсь до нього; але я єдину річ тепер роблю, лише одну. Я відложив все на бік і забув про се, і тепер я стараюсь всіма силами йти вперед. Я бачу назначену мені дорогу якою я мушу йти, если я хочу дістати нагороду. Отже я тепер біжу тою дорогою назначеною мені Господом на нагороду високого поклонання в Бозі через Христа. Нехай отже всі, що допросли в вірі мають той самий ум. Браття, пригляньтесь на дорогу якою я йду, і ви йдіть тою самою дорогою.“

“Ані одним словом він не згадав, щоб виробляти характер. Противно, він заперечує сю думку, коли він каже, що він не може дійти до нагороди своєю власною праведністю. Далше він додає: „Тільки ж (те), до чого ми достигли, (єсть) одним правом жити і те саме думати. Приподоблюйтесь до мене, браття, і уважайте, хто так ходить, яко ж маєте за взір нас.“ — Филипян 3:16,17.

“В часі періоду церкви, котрий представляв Ілія, визначена дорога для церкви була дістати знання правди, котра була через довгий час захвана, і голосити сю правду іншим. Тоді загально проповідувалась вість про велику жертву викупу і які корисні наслідки вона г'нінесе для всіх; про другий прихід Христа і Його цар-

ство, і що тоді всі люди отримають користь з викупу. Коли голові правди були привернені, тоді Господь прийшов до свого храму. Між іншими речами які Він зробив тоді, він очистив правду, або так сказав, Він освітив її яснійше; і тоді заміри Божі стали ясні. Тоді кіляса храму побачила дві великі організації, що зближуються до рішучого дня. Вони бачили, що той рішучий день раз на все оправдає Боже імя і Його вічне слово. Вони бачили се, тому що вони отримали любов правди і не дивились за самолюбною нагородою. Той загальний напрям ділання не був змінений, але дорога стала яснійша для вірних від того часу. Ця дорога указувала, що кожний помазанник мусить бути свідком і нести свідомство народам землі, що Слова є Бог, що Його день гніву наближився, що Його Цар уже засів на престолі, і що вірні на землі становлять часть великої Божої організації, і що не може бути ніякого компромісу між Божою організацією а ворогом. Іншої позиції нема. Вони мусять бути свідками для Господа. Бог назначив дорогу якою треба було йти, і період Ілії і Елісея показалися відкринені щодо роботи. Тепер дорога є так ясна і чиста, що ніхто не потребує зблудити в ній хто любить Господа. Сі одкриті правди не є від чоловіка, але від Господа. Він велить блискавиці освічувати дорогу.

²² Ніхто, хто прийняв любов і тримається її, був ушкоджений яснійшим світлом, що світить зі Слова Божого. Хто вперто приймається старих і менше ясных пояснень, навіть коли Бог дав яснійше пояснення, той принесе самий собі шкоду. Хто противиться роботі, яку виконує Товариство в послушенстві до Божих приказів то як певно, що Товариство є частью Божої організації, так певно він противиться і воює проти Бога.

²³ Вже самий натиск роблений на *Намет Тиней*, що він учить про індивідуальне життя в святая і про „вироблення характеру“, спричинило многих звернути свої думки на себе і на самооправдання, а Бога і Його заміру вони не бачили. Вони все говорили „Господи, Господи“, але воли Його не виконували. Вони вперто воювали проти світла, і многі з них тепер прикладають всі свої старання щоби знищити то, що колись будували. Вони йдуть по зборах і стараються відвернути вірних від свідкування для Бога. Здається, що Бог мав їх на умі, коли Він писав через свого пророка: „Рикають вороги твої серед зборів твоїх; поставили знаки свої як знамена. Вони як той, що сокирою замахнув в гушавині ліса, і тепер вони топором і молотом розбивають різьбу його. З пожаром пустили святиню твою, осквернили дім імені твого. Сказали в серці своїм: Путе, винищимо їх до ноги! — Пустили з димом всі Божі собори на землі.“

(Псалма 74:4-8) Але їм се не вдається! Господь предвидів ці обставини і велів своєму вірному свідкові написати так: „І тоді відкриється беззаконник, котрого Господь убо духом уст своїх, і знищить явленнем приходу свого. Котрого (беззаконника) прихід, сатаниною силою, буде з усякою силою і ознаками й чудесами омани.“ — 2 Сол. 2:8,9.

²⁴ Мильне полснення писання не лише веде в блуд але і приносить шкоду. Пояснення „Нагороди високого покликання“, як його розуміли через довгий час, дало повід многим, що вони старалися дійти до стану самооправдання своїми власними силами, що є неможливо. Ворог використав се і спричинив, що многі стратили час на безкорисне змагання, і в той самий час вони сталися гордими з їх пібито покори і любови, чого вони не посідали. Бог дозволив на се, щоби обявились вибрані. Йдучи таким напрямом, вони остро судили і критикували тих, що вірно старалися сповняти заповіді Божі. Ніхто в правді не повинен бути знеохочений, бачучи, що Бог предвидів і предсказав такі обставини, і для того постарався в охорону для своїх вірних.

²⁵ Нині вірні не говорять так часто про високе покликання, тому що вони бачуть, що воля Божа є, щоб Його імя було прославлене і що Він викликав собі нарід бути свідками Йому і звіщати про Його чесноти, і як Павло, вони бажають дістати нагороду. Вони також бачуть, що замір вони отримують ту нагороду вони мусять бути цілковито послунні до Божих заповідей, будучи порушені до сього : самолюбством. Хто хоче мати участь у воскресенню з Ісусом Христом той мусить так як і Павло відложити все на бік і забути про все, що на заді, а приложити в і свої старання бути вірними і сповнити поручення дане йому Богом.

²⁶ Нарешті приходимо до вершка апостолового аргументу. Він перестерігав своїх братель проти самолюбної кіляси, коту він назвав ворогами Божими, тому що їх живіт був їх богом а славою їх встид. (Верші 18,19) Тоді до вірних він сказав: „Приподоблюйтесь до мене, браття, і вважайте, хто так ходить, яко ж маєте ви взір нас.“ (Верш 17) Павло заявив себе бути вірним аж до кінця своєї подорожи і що він виграв побіду задля своєї вірности. Кожний, хто хоче бути в царстві мусить бути тепер вірний. Така вірність становить совершенну любов до Бога, відносно чого є написано: „У сьому звершені любов у нас, щоб мати одвагу на день сьму, бо який Він, такі й ми у світі сьому.“ (1 Моана 4:17) Се є день суду. Сей день установив Господь для прославлення свого імя і Слова. Нехай же Його свідки будуть вірні і правдиві і беруть участь в главній роботі Слова.

Питання До Студії

1. Кому Слово дав нагороду? Що значить вираз: „Коли не законно бороти жетись“?
2. Що є високі покликання? Хто є покликаний?
- 3.1. Після проповіді, те що та нагорода є? Поясни чи всі, що є покликані, отримують нагороду?
- 3-7. Опиши затемнення великих і дорогих правд по смерті апостолів, і як церква прийшла до зрозуміння і оцінення їх.
- 8-10. Покажи як поступово Божі заміри відкривалися.
- 11-12. Яка одна з найважливіших правд знаходиться в Наметі Тіней? Як ця правда сталася пробою для церкви?
- 13-15. Покажи як намет тіней не однаково діяв на дві класи посвячених. Чому була така різниця?
- 16.17. Коли Бог обрав свій виразний замір установити царство?
- 18.19. Що розуміємо під словами „Товариство“? Як хтось може знати, що він є дійсним членом його?

- 20-22. Докажи, чи слова нашого тексту відносяться до скарбівної любові? Що Павло розумів під цими словами?
- 23-25. Що Ісус научив і який примір дав щодо напрямку який Його послідователі мусять взяти і йти?
- 26.27. Наведи слова Апостола в 1 Коринтян 9:27, і поясни якю дорогою він поступав.
28. Покажи Павлові поучення, які дав Тимотею в 2 Тим. 2:12-5.
- 29.30. Подай суть аргументів апостола Павла.
31. Порівняй напрям діяння визначений для церкви під час періоду Елесея із періодом Іллі. Опиши зобов'язання світа і далого сенсу діяльність під час періоду Лазаря.
- 32-34. Покажи, що нагва намету відносно особистого життя у святая принесла благословенства для декотрих а шкоду для інших. Шкоди спороючі собі наслідки.
- 35.36. Що тепер значить вірні відносно назначеної дороги для них? Як вони покажуть свою любов до правди і її оцінення нагороду високого покликання?

Стежки Правди

ЩО є правда? Таке питання шитав Ісуса поганський урядник. Ісус будучи оскаржений яко большевик або революціоніст, неначе Він хотів розкинути римський уряд, відповів на сей закид словами: „Царство мое не од сього світа. Колиб од світа сього було царство мое, слуги мої воювали б, щоб не видано мене Жидам; тільки ж царство мое не звідсіля.“ Коли той урядник спитав: „Так ти цар?“, Ісус відповів: „Ти кажеш, що цар я. Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, що від правди, слухає мого голосу.“

Чи Ісус свідкував правді? Вороги увязнили Його за ніякий инший переступ лише за то, що він научав людей, і вони намовили свідків, щоб фальшиво несли свідцтво проти Нього. Однак Ісус стояв при тім, що Він научав, і потерпів найбільше ганебну смерть за се. Если Він був ошуканьцем і шукав своєї власної користі і слави, то се булоб дуже легко для нього оминуть сі всі терпіння. Сама Його чеснота і непохитна вірність до того, що Він научав, повинна змінити нашу віру, що Він мав правдиву і вельми важну правду, і що Він не боявся ані не встидався голосити її. Його апостоли, котрим Він поручив своє слово і науку, були рівнож такі чесні і вірні, відмовилися легковажити Словом Божим.

Деяко може аргументувати, що багато людей вірували чесно, а однак були ошукані; і для того чеснота не може бути доказом, що вони мали правду. Однак ніхто не може доказати, що Ісус був ошуканий. Його чуда, яких ніхто ніколи не міг повторити на землі, доказують, що Він дійсно був Син Божий, котрий зійшов на землю для добра людства. Нічого, що сталося, або що було віднайдене від часу Його розп'я-

тя аж до нашого часу, не опрокидає науки Ісуса і не показує, що вона була мильна. Він предсказав обставини які будуть істнувати між людьми при кінці сього злого віку, і Його пророцтва сповнилися в наших очах через дивні світові події від 1914 року, і далше сповняються. Отже Ісус по сих довгих дев'ятнадцятьох століттях в сім часі загального недовірства, є потверджений яко пророк правди; Його слова показалися правдиві, вірні і є згідні з тим, що було, що тепер є, і що буде.

Ісус сказав: „Я дорога й правда, й життя: ніхто не приходить до Отця, як тільки мною.“ (Йоанна 14:6) Отже се є певно, що Ісус йшов стежкою правди, і що нема жадного блуду на тій стежці котрою Він йшов. Задля самолюбних цілей, і щоби оминуть трудности які треба було переносити на стежці правди протягом сього віку, люди перекручували науку Ісуса або додавали свою мудрість, і сими вони неначе показали, що дорога, якою йшов Ісус, була повна спотикаючихся блудів.

Напримір, люди котрі вважали себе за релігійних і за таких, що мають власть до Біблії, научали що Ісус оголосив себе рівним з Богом в силі й славі, і що Він є один з Богом в особі або в тілі, себто, є другою особою з трьох рівних собі богів. Також, що Ісус научав, що непокаяні грішники будуть вічно мучитися живі в огні і сірці або в стані умових мук, котрі будуть гірші чим фізичні муки. Також, що в Його другім приході ся чудова земля і всі сі величезні зв'язди і планети нашого видимого неба будуть знищені в огні на попів. Також, що аж до того страшного часу велика боротьба між Богом а дияволом була, щоби спасти людей до неба і то більше чим Диявол міг потягнути до

місця безконечних мук, котре то місце вони називали Біблія ім пеклом. Також, що Бог протягом цілого часу карав людей нещастями, поразками, страшними випадками, тому що люди не навернулися і не ставалися Християнинами. Вони також навчали, що Ісус з бігом часу признав злу римську державу за свою, і що всі царства і правительства котрі колись були частию тої великої римської держави сталися Його царством, о котре Він навчав нас молитися.

Хто заперечить, що такі науки не відвернули много людей і не перешкодили їм йти слідами Ісуса, стежкою правди: Один з Ісусових апостолів, Петро, пророкував, що такі обставини прийдуть: „Були ж і лжепророки між людьми, як і між вами будуть лжеучителі, котрі введуть ересі погібелі, відцуравшись викупившого владки, приведуть на себе скору погібиль. І многи підуть за їх погібилью, котрі дорогу правди хулити муть.“ Уже самий факт, що в державі, колись звана „Свята Росія“, є тепер загальнонародний похід проти релігії, показує, що фальшиві пророки або релігійні учителі перекрутили там правдиве Християнство, і тому тепер правдива стежка правди не є зрозуміта і тому страшенно богохулиться. Безперечно се збільшаюче відвернення від релігії у всіх так званих „Християнських“ краях свідкує про ту саму річ.

Від самого свого засновання Міжнародне Товариство Дослідників Біблії зрозуміли сю причину клопоту і стараються звертати людям увагу на одинокий ратунок. Нехай люди покинуть людські науки і йдуть впрост до Біблії яко провідника на стежці святої правди. В своїй милості до Бога, Ісус сказав: „Слово Твое— правда.“ (Йоана 17:17). То Слово за часів Ісуса складалося з тридцяти шість книг Старого Завіту, і сі книги Ісус уживав яко підставу правди для научення людей. То Слово нині обнимає писання послідователів Ісуса, котрі були натхненні Божим духом правди написати двадцять сім книг Нового Завіту.

Сучасні учителі можуть бути точні і уважні, але коли вони впирають свої заключення на підставі різних виходів, і чинячи се, ігнорують святим писанням, то ми можемо бути певні, що вони розходяться з правдою. Учені не дали і не можуть дати людям вічного життя. Одинока наука, що запевняє людям вічне життя є правда про Бога і про Його ціль. Хто хоче отримати совершенно і безконечне життя мусить досліджувати Слово Боже і бути послухним Йому, бо Ісус сказав: „Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного правдивого Бога, та кого післав еси Ісуса Христа.“ Хто бажає мати свободу серця і ума, той не може отримати її через се, що він ставється анархістом, або через студювання так званої науки яка зна-

ходиться у світських книжках, але через набуття знання і мудрости зі Слова Божого, і жити в гармонії з сьм. Бо Спаситель сказав: „Коли пробувати мете у слові моему, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду, й правда визволить вас.“ Тільки блуд зводить людей і робить їх невірниками та дурними.

Світ се неначе лябиринт замішання, і безсумніву се правда тепер більше чим коли в перед. Сотки релігій і наукових теорій приписують, що вони мають правду і що вони ведуть до світла і до висшого життя, але люди не знають що вибрати. Люди дальше перебувають в темряві і вмирають в неволі і в непевності. Давно тому в Біблії було написано пророцтво, котре каже: „Ось бо, — темрява буде вкривати землю, й поморок — народи.“ (Ісаї 60:2) Люди ходять сотками різними стежками. Біблію відкинули, занедбали і ругаються з неї, і замість правди взяли собі науки людські за авторитет і за свого проповідника. Людям треба шукати єдиної стежки до божественної правди. Се вони можуть зробити лише через полишення теологів і їх систем, як світських так і релігійних, і шукати впрост правди з достовірного жерела написаного Слова Божого. Отже назад до Біблії, если ви хочете ходити стежкою, що провадить до світла, життя і свободи.

Від коли Адам відвернувся від Бога, від тоді люди все блукали в темряві смерті. Сатана запровадив їх там. В 2 Коринтян 4:3,4 читаємо: „Коли ж і закриті благовісте наше, то у погибаючих єсть закриті, в котрих бог віку сього осліпив думки їх, невірних, щоб не засіяло їм світло благовістя слави Христа, котрий єсть образ Бога.“ Але протягом сього періоду людської темряви і блуду, сі що бояться єдиного правдивого Бога, Єгови, і служили Йому, сі ходили стежкою правди. „Він Бог вірний і безомани, справедливий і правдивий!“ „Довіріньт Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, щоб звістити їм.“ Ось так вірні пророки, натхненні Богом правди, писали Старий Завіт, ходили стежкою божественної правди оскільки Богу подобалось відкрити їм.

Протягом Християнської доби сі, що прийняли Слово Боже яко правду і котрі ступали слідами Ісуса, ходили правдивою дорогою. Нині ся стежка непомилної правди є яснійша чим в минувших часах. Чому? Тому що пророцтва Божого слова справджуються і се доказує, що ми прийшли до часу кінця, т. є. до кінця темного невидного правління Сатани, великого обманьчика людей і темнителя правди. Божий ангел сказав до Даниїла: „А ти Даниїле заховай сі слова й запечатай сю книгу на останній час; багато прочитає її, і побільшає знання... й ніхто з нечистивих не зрозуміє.“ Мудрі є ті, що йдуть до Божого відкритого Слова правди

і досліджують його, і слухають Божих заповідей. Їм обіцяно, що вони будуть ходити стежкою правди і отримують вічне життя.

Ся стежка правди провадить до великого факту, що царство Боже зачалось в 1914 році. Невидимий Христос зачав царювання. Ся велика правда, котру Ісус сказав римському урядникові була, що Він, Ісус Христос, був Божий помазаний Цар, і що Його царство не було в сьм злім світі або організації, котра контролювала людьми аж до тепер, але що Його царство було в будучім світі, і сю нову організацію Бог тепер зачинає устанавляти над людьми. Се царство

приготовляється тепер звязати Сатану і визволити людей з його сильної і гноблїчої організації, і дати життя і правду родові людському. Через царство свого дорогого Сина Ісуса Христа, Бог Єгова попровадить всіх покірних з роду людського, як живих так мертвих, котрі будуть збуджені зі стану смерти, на стежку правди до вічного спасення, яко бо написано: „Бог хоче, щоб всі люди спаслися і до розуміння правди прийшли. Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх: свідкування временами своїми.” — 1 Тимотея 2:3-6.

Міліони Мусять Чути Євангелію

(П'ятьнацять минут лекція через радіо)

СЛОВО „в'язниця” і „в'язні” знаходяться в многих місцях в Біблії. В многих випадках слово „в'язниця” відноситься до буквальної в'язниці, що має ґрати, двері і мури. Знов в інших текстах слово „в'язні” не відноситься до буквальної в'язниці, але до класи людей в неволі, під впливом інших; т.е. до тих, що їм відобрали волю думати і робити то, що їм сумління уважає за добре. Сей стан неволі, ограничення і позбавлення свободи є накинений на них через лукаве сотворіння так зване „Диявол, Сатана”, котрий ужинає злих людей яко свій знаряд для своєї лукавої роботи. Такі люди є „в'язні”, тому що вони знаходяться сковані традиціями, забобонами, страхом до чоловіка, і страхом загубити добре ім'я й інтерес. Много людей є звязані і сковані людськими віруваннями, і бояться щоб їх не називати „неправдовірними”.

В Приповістях 29:25 читаємо: „Хто боїться людей, той в біду попаде.” Слово „біда” значить покласти ярмо на шию. Міліони людей бояться публичної опінії, публичної критики або публичної цензури. Такі люди є невірниками. Дуже часто така в'язниця гірше нищить людей чим літеральна в'язниця. Се є сумна річ дивитись на людей як вони бояться уживати свободи опінії і виразу, котру то волю Бог дав кождому чоловіку і жінці на землі. Всякий, що невластиво контролює чнімось правом або свободою є лукавий чоловік, і перешкаджає божественному розпорядженню; він є ворогом Бога і чоловіка, правди і справедливости.

Правдивий Християнин є Божий в'язень, і Ісус запрошує взяти Його ярмо на себе і обіцяє йому свою охорону, любов і що все буде складатись для добра його. Він каже до таких: „Ярмо мое любе, й тягар мій легкий.” Сатанські в'язні є поневолені проти їх волі і на їх власну шкоду; така неволя є тиранство. Вони носять ярмо на своїй шії, і є тримані в неволі через страх, щоб

не образити якогось чоловіка або жінку, або щоб не зломати якого установленого закону або звичаю, або щоби не сказати щос. проти установленого вірування. Се є диявольська неволя.

Незадовго поїде час, коли всякий буде визволений з неволі, а сю свободу дасть їм євангелія Ісуса Христа. Іншими словами сказати, се буде правда, що визволить сих в'язнів. Промовляючи до правдивих Християнів, апостол сказав: „Лагідно навчати противних, чи не дасть їм Бог покаяння на зрозуміння правди, і випутають ся з диявольських тенет, що живими злолені від нього у неволі.” (2 Тимотея 2:26) В Псалмі 91:3, нам сказано, що правдиві Християни будуть визволені з сітей птахоловця. Той згаданий птахоловець є Сатана. Знову в Псалмі 140:1-5, читаємо: „Визволи мене, Господи, від лихих людей! Від чоловіка насильного, заступи мене! Котрі злобу в серці замисляють, що дня до бою збираються. Гострять язик свій, як у змія; їд гадюча в устах їх. Сохрани мене, Господи, від руки беззаконного, від чоловіка насильного заступи мене, котрі задумали спинити кроки мої. Горді заставили тайно на мене сіла і посторонки, розіпняли сітку три до рози, западню приготували для мене.”

Бог має організацію на землі, що складається з одиниць, що люблять Господа і стараються служити йому. Сатана також має організацію на землі, котра влає, що служить Господу, а в дійсности служить Дияволу. Сатанська організація називає себе Божою організацією, і переслідує дійсних членів Божої організації. Сатанська організація пливе під високо-взнеслим ім'ям „Християнство”. Вона хвалиться, що має поперх 500,000,000 членів. Члени своєї організації є сковані людськими віруваннями, звичаями, обрядами і церемоніями; вони не сміють відкрити їх, ані критикувати її ані відкривати їх.

Многo тисяч народу Господнього знаходиться в цих церквоних в'язнях, котрі бояться висказати своє невдоволення проти ріжних вірувань, метод і звичаїв тої організації. Вони є дуже в нещаснім положенню; вони люблять Господа і люблять шанувати Його імя, і щоб Його правда проповідувалась без формів, церемоній, забобонів і колектів, однак вони не мають відваги вийти, і тому лишаються у в'язницях проти свого переконання правди і справедливости. Вони мають сатанське ярмо на своїх шиях; вони є в'язні.

Ведикy в'язницю котру люди називають „Християнство“, Бог називає „Вавилон“ (що значить замішання) і воно є згадане в Одкриттю 18:4. До людей, що знаходяться в тих в'язнях Господь каже: „Вийде з неї, народи мій.“ Бог замірив знищити великий Вавилон, і всі Божі люди, що лишаються там, будуть мусіти відбрати поразив Його. Многo тисяч людей почули голос Господень і повиходили. Сі не бояться прокляття чоловіка ані диявола; вони не бояться загубити своє добре імя або репутацію; вони не бояться посміховиська, наругів або переслідування. Вони вийдуть на славу волю синів Божих.

Сі, що лишаються в Вавилоні задля страху або сумніву є в'язнями; вони є свідомі своєї фальшивої позиції і ошущва і брехні Вавилону, але не мають відваги вийти із нього. Вони воздыхають і плачуть і ридають задля гидот які вони бачуть в християнстві, однак не мають одваги скинути диявольського ярма а взяти ярмо Господне. Таких в'язнів у Вавилоні є більше число чим буквальных в'язнів у дійсних арештах або криміналах по цілій землі. Бог любить сих в'язнів; Він жалує їх; Він бачить їх ширі бажання служити Йому; Він розуміє їх страх, і Він замірив визволити їх, але перше Він покарає їх за їх брак віри і брак відваги.

Р Одкриттю 7:9-15 є показана велика громада, котрої жадний чоловік не може почислити. Ся громада мусить перейти через велике горе і виблоти свої шати в крові Агнця. Та велика громада є тими в'язнями. Члени своєї громади зробили угоду через жертву з Господом, що значить, що вони мусять умерти, щоб їм дістатися до неба. Для того є сказано про них, що вони є назначені на смерть.

В Псалмі 79:11 ми читаємо про сих в'язнів як слідує: „Нехай дійде до тебе стогнання невольника! По-великості рамени твого сохрани дітей смерті.“ Також, в Псалмі 103:19-21 читаємо: „Він бо глянув з висоти святині своєї, Господь споглянув з неба на землю. Щоби почути стогнання невольника, щоб розкувати дітей смерті. Щоб звіщали імя Його на Сионі і хвалу Його в Єрусалимі.“

Бог замірив знищити сатанську організацію

і звязати Сатану на тисяч років. Ось таким чином Він визволить в'язнів; і що за визволення се буде! Вони будуть вільні від сили і від пановання Сатани; вільні від страху чоловіка; вільні від впливу пануючих, вільні від насміху, ругань і переслідувань так званих Християн; вільні служити Богу з пошаною і страхом. Ся свобода називається „славна свобода синів Божих.“

Людам в сатанській організації є сказано, що се печесно відлучуватися від нього; що так робити значить невірність до Бога. Їм грожено поругою, вигнанням і переслідуванням в сім життю, і вічними муками в будучім життю. Всі ці приписання є фальшиві, однак є тисячі людей, що бояться прокляття і наруги людей, і для того остаються в неволі, і рівночасно є сумління і чуття справедливости постійно гвалтують. Вони остануться в'язнями аж поки Бог не знищить в'язницю.

Але що завелику кару вони мусять перенести там! Сумління буде гризти їх всякого часу; вони будуть боятися загубити своє добре імя если вони вийдуть, і бояться прогнівнати Господа если вони остануться там. Їх життя буде повне тревоги і муки. На правдивих послідувателів Христа спочиває відвічальність сповістити сих в'язнів, що Господь незадовго знищить в'язницю і цілковито визволить їх. Сі знов не можуть бути вірні Господу если вони заведуть давати сю вість. В Іса. 51:1,2 читаємо: „Дух Господа Бога спочив на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб проповідувати невольникам визвол на волю, а увязненим—відчнення темниці; проповідувати день пімсти Бога нашого.“ Если хто з Християнів не буде голосити своєї вістки, такий стратить місце в царстві.

Проповідування доброї новини сим в'язням, що диявольська організація буде знищена і що в'язні вийдуть на волю, заохотить декотрих більше одважних і вони вийдуть і стануть по стороні Господа; і се засіє надію в серцях менше відважних і вони приготвлять себе стати по стороні Господа в недалекій будучині. Однак їх горе буде продовжатися аж поки вони зачнуть кричати до Господа о визволення. В Псалмі 142:3-7 є предсказано, що вони будуть кликати о поміч: „Як дух мій знемігся в мене, то знав ти стежку мою. На дорозі, що ходив я, заставили тайно сіла на мене. До тебе взивав я, Господи, кажучи: Ти моє прибіжеш, моя доля в країні живих! Зглянь на поклик мій, бо я вельми знемігся; спаси мене від гонителів моїх, вони бо надто сильні для мене. Виведи з темниці душу мою, та прославлю імя твоє! Праведні обступлять мене, коли явиш мені милість твою.“

Хто перестерігає сих в'язнів о їх небезпечі той називається Господній „сторож“. В книзі Езекиї 33:6 читаємо: „Коли ж вартовик та по-

бачить меча та й не затрубить у трубу, й люд не буде остережений, і наступить меч і відбере кому життя, то він умре за свою провину, та кров його я з руки сторожа буду вимагати." Се значить, если Господні правдиві святі не скажуть вязням о їх небезпеці і о знищенню диявольської організації, то вони будуть відвічальні і карані за се.

Отже ми перестерігаємо всіх, хто кличе себе імям Господа, щоби вони виступали проти сих земських інституцій, що є позні ошущта, гнупокрицтва і брехні, і проти тих церков, що науцають про вічні муки, троїцю, безсмертну душу і еволюцію, щоби вони рішучо стали по стороні

Господа, тому що прийшов час, щоби сі інституції були знищені.

Если комусь з Господнього народу бракуе відваги стати по стороні Господа, то тим самим вони стягнуть на себе страшне горе в недалекій будучині, котре покарає їх за їх брак віри і вповання на Господа і за се, що вони люблять і шанують чоловіка більше чим Господа. Сі, що не мають відваги вийти, є вязнями, поневолені в найбільшій вязниці світа. Для них булоб найлучше стати по стороні Господа і вийти з неї. Если вони се роблять, дістануть благословенства і признання Господне і славне місце в Його будучім царстві, і будуть співробітниками того царства.

Прапор Для Людей

(Пятнадцять минут лекція через радіо)

СЛОВО „прапор“ є ужите в ріжний спосіб. В часі війни, прапор є фана навкола котрої збираються воїни і боронять її своїм життям. Если задля певної причини воїн відмовиться боронити, або покидає свій прапор, такогo уважають за зрадника і судять його воєнним судом. В політиці, прапор є то платформа або принципи, котрі попирає певна партія, і ті, що є найменовані партією, несуть той прапор. Політеkerи уважають се за ганьбу хто покидає партійні принципи, і хто так зробить, той менше більше є в їх неласці. В релігійних округах прапор є вірування якоїсь особлившої церкви. Той прапор представляє науку, замір, і роботу той церкви, після її плану.

Если війна була правда, если політика була чиста, если всі вірування були справедливі, тоді се булоб ганьбою покидати такий прапор, і хто так зробивби, заслуговувби на неласку і кару. Але дуже мале число людей признає, що війна є права, що політика чиста, або віроісповідання є правдиві. Если се так, тоді кожний чесний чоловік повинен чутися зовсім свобідний полишити такі прапори на коли він довідається, що вони є фальшиві або неправдиві. Если він не зробить се, то він є нечесний, гнупокрит і не може мати довіря.

Бог Егова має свій прапор. Складається він із усіх принципів справедливости, правди і любови. Він поставив свій прапор в Едені, і прикдавав Адамові і Еві ходити після нього і попирати його. Еслиб вони були вірні і підтримували його, то вони булиб ще нині жили і тишилисяб благословенствами, котрі запевняє Божий прапор для роду людського, а іменню вічне життя, совершненну свободу, досконале здоровля і свободу від гріха, слабостей, нужди і смерти.

Божий прапор є Його закон, Його воля, Його вимоги для роду людського, если вони хотять бути в Йог ласці і любові. Його прапор є все добрий і все приносить благословенства для тих, що підтримують його. Всякий прапор або закон зроблений чоловіком чи ангелом, если противиться Божому прапорові, то він є мильний, і все приносить клопіт і терпіння для тих, що наслідують його, так як Адамів переступнаніє клопіт і терпіння для всього людства. Се правило немає виїмку. Коли хто виставить инший прапор чим той, що Егова поставив, такий чоловік є зухвальний і бунтівник і розуміється мусить потерпіти за свою зухвальність і бунт.

Вибравши свою власну дорогу, свій властивий прапор, Адам не вів прокляття смерти з всіма її страшними наслідками на себе, і від нього наслідили всі його потомки. Що за страшне нещастя принесла його фантазія на рід людський!

Однак позад Адамового гріху стояв Сатана, той великий ворог Бога. Се був Сатана, що піддав фальшивий прапор Адамові, ужилаючи матір Еву за свій знаряд. Сатана старається відвернути людей від вірности до Бога і від підтримання Божого прапору. Се він робить через устанавлення фальшивих прапорів, і через засліплення людського умислу, щоби вони не бачили фальшивости його. Се він виконує впливаючи на їх умисли, на їх страх, через упердження їх і через їх гордість. Найбільше орді, найбільше зарозумілі, найбільше уперджені люди мають першенство в світовій політиці, фінансах і релігії, і сі власни люди ставлять прапори в політиці, фінансах і релігії.

Найперше сі прапори обдумує Сатана і виставляє їх через своїх зведених людей. Сі сатанські людські прапори є злі, жорстокі, гнуб-

лючі, фальшиві і шкідливі. Вони відбирають людям Богом дані їм права, свободу і вільну волю. Нинішні прапори є підтримані силою, примусом. Прогібіційний закон примушує людей не вживати в'язи; газові бомби і палиці в руках поліції силують людей занихати страйк о підвищення плати; конскрипція силує людей йти до війни, проти їх сумління; воєнні закони силують людей купувати бонди проти їх волі, безрідниці чи вони можуть чи ні.

Ось так під правлінням Сатани, люди позбулися своєї свободи думання, слова і рухів, і меншість управляє більшістю і розказують їм. Усі різні прапори Сатани можна зсумувати одним словом самолюбство. Нині світ є правлений словом самолюбством. Під сям прапором горді, зарозумілі, лукаві, жорстокі і брехливі люди силою накидають своїми поглядами своїми плямами, своєю наукою, своїм правом, аж поки правда не є здушена на землі, справедливість осунена, біднота домує повсюди, і великий крик підноситься по всюди проти несправедливості і гноблення, все се розвивається під фальшивим прапором самолюбства.

Через своїх пророків Бог Єгова каже нам, що Він предвидів самолюбство, що контролює народами нині, і Він чув крик народу, і замірив визволити його з під сили Сатани і його союзників; визволити їх з під гнету, несправедливості і тиранства. Се визволення прийде через царство Христове. Уже прийшов час на установлення того царства. Та занім Христос знищить злі, зіпсуті інституції на землі у великій битві Всемогучого Бога, то Він перше замірив виставити той новий прапор для людей.

Много разів пророки предказували про сей новий прапор. Се є Божий закон, Божа воля. Буде він складатися з усіх засад справедливостей, котрі Бог признає. Прапор Єгови буде любов. Ісус зсумував сей прапор як слідують: „Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всею думкою твоєю; ближнього твого, як себе самого.” Коли всі люди на землі зберуться навкола сього прапору, тоді самолюбству прийде кінець. Тоді устане несправедливість, гнет, жорстокість, тиранство, визиск, візна, і всяке насильство.

Прапор Єгови уже тепер установається на землі. Єгова має на землі громаду людей котра розказує людям про Божі заміри, про його волю і його закон. Понад 70,000,000 книжок і книжочок, що пояснюють Божий замір і роботу, вже є вручені в руки людські. Поверх 125 радіостанцій висилають ту саму вість. Се є вість надії, радости і благословенства. Се є сповіщення, що Христос є тепер присутний, що він взяв владу і зачав роботу, котра остаточна і цілкомито визволить людей.

Бог постановив установити новий прапор як

про се читаємо в слідуючих текстах: Еремії 50:2 каже: „Звістуйте й розголосіть між народами, й поставте стяг виявлюйте, не замовчуйте! Говоріть: Вавилон звоєваний, Вил осоромлений.” „Вавилон” відноситься до злої системи Сатани, котрий є названий „богом сього світа”. Той текст значить, що Божий прапор любов буде виставлений між усіма народами, і задля тої причини Вавилон упаде а Сатана буде осоромлений.

Коли Божий прапор буде установлений, тоді не можна буде научати фальшивих наук про Єгова, але тоді будуть научати правдиві науки і про Божі заміри; тоді не буде дозволено, щоб чоловік гнобив чоловіка, ані не було тоді закону, котрийби відбирав свободну волю чоловіку. Теперішня злука політики, фінансів і релігії, що називається „Вавилон” буде знищена навіки; Сатана буде зв'язаний на тисячі років, і по сім він буде „кинутий в озеро огняне”, де буде йому кінець, його знищення.

В Еремії 51:12,13 читаємо: „Підійміть стяг проти мурів Вавилонських, побільшіте чату, приготуйте засіди, бо, що Господь задумав, те все так учинить, як виповів на осадників Вавилонських. О, ти, що живеш над великими водами, багатий на скарби! Прийшов кінець твоїй, — міра захляпности твоєї!” В сім тексті Господь знову каже, що Він постановив знищити Вавилон, ту грішну злуку, так зване „Християнство”, котрого основи є самолюбство. Однак перед його знищенням, Бог велить перестеречи людей о надходячим нещастям і оголосити новий прапор: розказати людям, що справедливість возме місце несправедливості; правда возме місце фальшу, настане мир замість війни і забурень; добробут замість бідноти; добра воля замість ненависти; радість і щастя замість страху; здоровля замість слабостей; замість підкупства, зіпсуття і гнобництва буде чеснота, рівність, вірність і взаємна поміч. Икими словами сказати, Божий новий прапор „любов” візьме місце замість сатанського прапору „самолюбства”, що наповнило землю ненавистю, війною, підозрінням, убожеством, гріхом, злочинством, і наукою зневажаючою Бога і Біблію.

Бог велить своєму народові піднести той новий прапор тепер, тому що незадовго, в день великого бою Бога, сатанська організація буде знищена; але занім воєна буде знищена, Бог заміри перестеречи чесних, правду-люблячих, Бога-люблячих, мир-люблячих і шляхотних людей, щоб вони розказали людям новий прапор його царства, так щоб вони могли відлучитися від сатанської організації і стати в гармонії з Господом і отримати його благословенства. Один із тих приказів заходить в Ісаї 62:10, котрий так читаємо: „Ідітеж, ходіте в ворота й дорогу народові рівняйте, рівняйте дорогу,

геть усе каміння з дороги счищайте, виставте знамено народам!" Ся дорога буде нова і легка, котрою люди будуть могли прийти назад до гармонії з Богом через пановання Христа. Збирання каміння значить усунути всі фальшиві науки, блуди, фальшивства, гіпокритства, ошуства, котрі засліплювали і ошукували людей в минувшости.

То саме слово „прапор” в інших текстах є переложене на „знамя”. В книзі пророка Ісаї 11:10,12 читаємо: „І буд того часу: до пагонця з кореня Есейового, що стане знаменом народам, повернуться погани, — й гріб його буде славен. І підійме знамено своє між гироди й позбі, ає вигнанників Ізрайлевих, і скличе розсіяних Юдеїв з усіх чотирьох сторін землі.” Знову в Ісаї 18:3 читаємо: „Ви ж осадники всесвітні, хто живий на землі! вважайте, як на горах стяг підоймесь, і як труба затрубить, чувайте!”

Знову в Ісаї 5:26 читаємо: „І піднімуть стяг про народ далекий та й дасть знак живочому на краю землі, — і прийде той легко й скоро.”

Отже бачимо, що коли Вавилон буде знищений, і люди побачуть новий прапор, тоді більшість радо прийме нового Царя і Його прапор. В Ісаї 31:9 читаємо, що князі Сатани, т.є. проповідники Вавилону, почують і злякаються нового прапору: „Кі зі його й стягу лячатися будуть, так говорить Господь.”

Ось так сказано нам, що вже незадовго всі люди будуть визволені з під сили Сатани, і з під сатанської сили так званої „Вавилон”. Сатана буде звязаний на тисяч років. Фальшиві і богохульні доктрини про вічні муки, про троицю, про безсмертність душі і еволюцію будуть відкинені на віки; фальшива наука про божественну власть царів і духовенства вже більше не буде існувати; власність копальнів вугля, оливи, заліза, і золота будуть рід браші від одиниць а будуть дані назад людям, як се Бог давно замирив. Мир на землі і добра воля між людьми буде витати повсюди, і новий прапор буде існувати на віки і буде жерлом радості і благословенства для людей.

Тексти на Освічення

Середа 4. Лютого, 1931

«Ти схописи із у словку перед лицем твоім від заговорів людських; ти схописи із у доміщі від язиків сварливих.» — Псалма 31:30.

Є ГРОМАДА одиниць, що колись зробили угоду чинити волю Божу, але котрі в пробі не отримали признання. Вони чують як раїсну піснь співає останок, і се гніває їх. Вони стараються метитись проти тих, що колись були їх братами, і се вони роблять через противляння роботі яку виконує останок під керівництвом Господа. Але тепер для потіхи і захоплення останка, Егова оголосив, що Він втихомирить метителів, щоб Його величність появилася по всій землі. Він каже до останка в сім часі небезпеки: „Я вложив в твої уста мої слова, і не прив тебе мосою рукою, щоби ти був свідком мені коли я установлю землю.” — В.Б. 4/1/30.

Середа 11. Лютого, 1931

«І став я на піску морському, і бачив звіра, що виходив з моря.» — Відкриття 13:1.

ІОАНН стоячи на піску морським представляв слугу або помазану класу стоячу на місці безпеки і котра глядить на Сатану і його роботу. Пісок зазначає границю моря, отже символічно говорить про місце безпеки. „Чи вже ви та не боїтесь мене? говорить Господь, чи й перед мною не затриміте? Я ж положив море границею піску, вічною границею, яку воно не переступить; і хоч фізи його напирють, та геді їм перемогти; хоч вони бухають, та не зможуть перейти.” (Ерем. 5:22) Се відкриває факт, що хто стоїть безпечно в Господі, той пер-

ший пізнає звіра або странну сатанську організацію і буде перестерігати людей, щоб вони втікали з нього. — Світло 1, 256.

Середа 18. Лютого, 1931

«Тільки стерегись і пильнуй душі своєї, щоб не забути сла-сі, що бачили очі твої, і щоб не відлучились вони від серця твого по всі дні життя твого.» — 5 Мойсея 4:9.

СЕРЦЕ є то гніздо мотиви, або инакше сказати, се є гніздо любови. Написано є: „Бережи твоє серце, бо з нього виходить ус, чим живемо.” (Прим. 4:15) Соло ніколи не кликав до царства в тій цілі лише щоби взяти його до себе; але Він викликав одиниць, щоб вони звіщали про Його чесноти. Если покликані дбають головню про свої самолюбні справи, а не про Божі, тоді вони виставляють себе на напад диявола і легко падають. Ніхто не може спастися і бути взятий до царства, хто не отримав любови правди. Хто бо прийняв правду а не вваж ав її для прославлення Господа, такий іде в погибель.

Середа 25. Лютого, 1931

«Устануть бо жехристи й жехеророки, й дваста муть ознаки великі й бива.» — Матте. 24:24.

ІСУС перестерігав своїх учеників проти фальшивих Христів, і ся пересторога є головню дана для тих, що живуть при кінці світа. „Антихрист” значить в , що протавиться Христу. Их було много протягом хрестя-

явської доби (1 Йоана 2:18). Однак, Павло дає натяк, що будуть і такі, що будуть товаришити з Ісусом тим народом і з котрих постане антихрист при кінці світа. „Фальшивий Христос” є той, що фальшиво називає себе помазанником Божим; він також є антихристом, тому

що він протриває правдивому Христу. Після Ісусових слів, то фальшиві Христи покажуться по Господніх приході до Його храму. Апостол Павло показує, що „віднавішні” будуть зорганізовані Сатаном і сповнять місце фальшивого Христа. — В. Б. 9/15/30.

Питання і Відповіді

(Дані через Суддю Рутерфорда)

Питання: Чому християнські церкви не протистували проти загального убійства, яке було виконане на людях підчас світової війни? Не було бо ані одної церкви, котра б піднесла свій голос яко протест. Поясніть чому.

Відповідь: Се є инший сильний доказ, що номінальні церкви не представляють Бога Єгови, але є частю сього світа, котрий є під контролею невидимого Сатани, Диявола. Майже усі ті, що належать до церков, належать там тому, що не знають правди. Із тих церков повстали політичні і соціяльні організації, і тепер вони становлять частю сього світа. Їх провідники і учителі не лірують в Біблію, і не навчають з неї і розуміється не поступають після її науки. Коли вибухла війна, ті церкви агетували за пролятем людськ і крови. Вони намовляли молодих людей йти до-війська. Та на сім ще не кінець. Вони змовились знищити кожного, хто вірив і навчав про Біблію підчас війни. Вони злучились проти Дослідників Біблії, і жорстоко переслідували їх, знущались над ними і навіть вбили певне число, тому що Дослідники Біблії використали клявзу закону, яку конгрес був ухвалив в користь тих, що їх сумління не позволяло брати участь в кровавій боротьбі. Духовенство і їх союзники увязнили і переслідували много людей, за те, що вони проповідували правду. Я знаю се, тому що я був заключений між переслідуваними разом з иншими в суді Злучених Держав перед Суддю Говом, на підставі фальшивого закону, що я протривав війни. Суддя Гов, зовсім беззаконно, приказав дві присяжні осудити нас винуватими і тоді засудив нас кожного по вісімдесят років вязниці, і тримав нас у вязниці девять місяців безправно і навіть не позволив випустити нас за запорукою. Коли ж найвисший суд Злучених Держав позволив нас випустити за запорукою, тоді правительство відкинуло справу. Еслиб не Господня рука, то безсумніву ми булиб у вязниці і дотепер. Одинокий „партизан” який котрий

будь і нас переступив, то се, що ми говорили людям правду, і то без грошевої нагороди. Записки про сі і много инші жорстокі переслідування виконані чер з духовенство підчас війни, є подані в Золотім Віку Ч. 27. (анг. Видання) Духовенство с одівалось, що воно винищить геть тих, що розказували правду. Однак правда є сильна і побідить, тому що вона виходить від Бога Єгови.

Питання: Чи Жиди все хрестились так як Йоан? І хто охрестив Йоана?

Відповідь: Ні, Жиди не хрестились у воді перед Йоаном. Пророк Йоан хрестив їх. Жиди були в угоді з Богом, котру то угоду вони поламали і поповнили гріх. Хто з Жидів переступив закон Божій і клявся і бажав прийти назадо гармонії з Богом, того Йоан переслігав щоб він отверто визнав своє каяння через хрещення в воді. Йоан був посвячений Богу від часу свого народження і ніколи добровільно не переступав закону, і тому йому не треба було хреститися. Хрещення Ісуса Йоаном було для цілковито иншої ціли. Хрещення Ісуса символічно представляло, що Ісус згодився чинити волю Божу, про що є сказано в Псалмї 40:8.

Питання: Коли є лише один Бог, то що значить хреститися в імя Отця, і Сина і св. Духа?

Відповідь: Охреститися значить цілковито згодитися бути послушним до волі Божої. Бог виконує свою роботу через Ісуса Христа, свого головного Урядника. Святий дух є сила Божя вислана виконувати роботу для Його народу. Хрещення в воді є лише символ або поверховне признание, що ви згаджуєтесь чинити волю Божу. Отже се є на місці тому, що св. Письмо учить робити символ правдивого хрещення, і бути хрещеними в імя Отця, і Його Сина; і в святого духа або в невидиму силу Божу, котру Він вислав для добра свого народу.

